



## **Scientia Sanctorum**

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

**Puente, Luis de la**

**Dilingæ, 1685**

Introductio. De scopo viæ unitivæ.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

PARS QUINTA  
MEDITATIONVM  
DE RESVRRECTIONE

*Christi, & consequentibus  
mysterijs.*

INTRODVCTIO

V. PARTIS.

*De Scopo Vie Vnitivæ.*

**M**EDITATIONES *Vie Vnitivæ* finem  
seu scopum habent *Vnitionem* cum  
Deo, de qua S. Apostolus: *Qui ad- 1. Cor. 6.*  
*haeret Deo, unus Spiritus est cum eo.*

Et quamvis hæc propriè *perfectorum* sit, ta-  
men ad eam etiam *incipientes* ac *tirones* suo mo-  
do aspirare debent. Quod uti faciliùs intelliga-  
tur, sciendum est *unitionem* tribus præcipuè  
modis fieri. 1. *Intellectu*: 2. *Voluntate*. 3. *Vita* ac  
moribus ipsis. *Intellectu* fit, cum Deum intra  
nos ipsos portamus, memoriâ nostrâ quasi ho-  
spitio illum excipiendo, eumque cognitione  
plena atque integra percipiendo, ut paulatim  
*intellectus* noster fiat viva quædam imago at-  
que exemplar vivum ipsius Dei, in quem *reve-*  
*lata facie transformemur tanquam à Domini Spi-*  
*ritu,*

2. Cor. 3. *ritu, & addidit speculantes, ut intelligamus hanc transformationem per meditationem præcipuè fieri, conando, ut ea quotidie in nobis clarior, atque perfectior evadat. 2. Voluntate fit ista unitio, cum illa à seipsa egrediens, bonitatem intellectu cognitam amplectitur, eam amando, in eâ sibi complacendo, & quam conjunctissimè fieri poterit, eadem perfruendo; prout in magno illo mandato (Diliges Dominum Deum, ex toto corde, anima, mente, viribus) indicatur, omnes videlicet affectiones, desideria, atque intentiones in eum trahendo, atque transferendo. Ex quo varij affectus sequi solent, quales sunt isti, 1. admiratio tantæ majestatis & perfectio-  
 Luc. 10. num ejus, 2. gaudium, eò quòd Deus tam excellens sit, & tanta faciat. 3. laus & gratiarum actio pro tot donis; cum desiderio eum videnti, possidendi, honorandi, eique obediendi, optando ut omnes illum agnoscant, ament, illique serviant. 4. Zelus fervens divinæ gloriæ & salutis animarum. 5. Fiducia de ejus bonitate, providentia; unà cum timore non illo servili (quem *charitas foràs mittit*) sed filiali, verendo ne ab eo unquam separetur, aut quid committat, unde justè tanta majestas offenda-  
 1. Ion. 4. tur; dolendo etiam de peccatis omnibus, quibus justam ejus offensionem olim potuit incur-  
 3. risse. 3. Unitio est similitudo quædam in vita & moribus, fundata in perfecta conformitate voluntatis humanæ cum divinâ, in omnibus, tam prosperis, quàm adversis: Ex quâ ori-*

oritur exercitatio virtutum omnium ad Christianam perfectionem spectantium, quibus homo Deo assimilatur, dicente Domino: *Estote perfecti sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.* Mass. 5  
 Unde etiam sequitur illud S. Apostoli, ut *speculantes gloriam Dei per meditationem transformemur in eandem imaginem transcentes à claritate cognitionis ad claritatem affectus, ac imitationem virtutum, donec ille Deus Deorum clarè tandem à nobis videatur in Sion.* 1. Cor. 3. Ps. 27. 83.

Et quoniam cogitationis Dei in hac vitâ modus (sicut rerum spiritualium Magistri docent) duplex est: *unus speculativus*, procedens à naturali intellectus nostri lumine, per fidem illustrato, meditando Dei ipsius perfectiones, adhibito duplici speculo, creaturarum scilicet, ac S. Scripturæ, quibus in hac vitâ ad cognitionem juvamus: *alter practicus*, procedens à supremo dono Spiritus S. quæ *Sapientia* dicitur, quasi sapida scientia, ut in introduct. partis. 4. dictum est, fundaturque in experiencijs admirandis, quas nos ipsi in animabus nostris quotidie sentimus ex illustrationibus cœlestibus, & affectibus internis charitatis & amoris Dei, quibus aliquando *gustamus ac videmus* etiam in hac vita, quam *suavis sit Dominus* comprehendendo & experientia quasi palpando, *quæ sit latitudo charitatis, longitudo æternitatis, sublimitas divinæ essentia, ac profundum sapientia Dei, quem nos se, consummata iustitia est, & radix immortalitatis*: quia vita immortalis ex æterni Dei cognitione

S. Th. 2.  
2.  
S. Dion.  
S. Bern.  
Bonav.  
Gerson.

Ps. 33.  
Ephes. 5.  
Sap. 10.

tione & virtutum illius imitatione procedit: quæ quidem cognitio optimè eam experiendo addiscitur, sicut dulcedo mellis, aut vini efficacia nunquam melius certiusque cognoscitur, quam si deliberetur, atque gustetur. Ideoque optare  
 S. Th. 2. possimus (teste D. Thoma) Dei *voluntatem bonam, beneplacentem ac perfectam* cognoscere,  
 2. q. 9. *ne ab eâ unquam deflectamus.*  
 Rom. 11

Hinc cognoscitur quis sit finis principalis Medit. 5. & 6. part. scilicet prima Dei cognitio, ut secundam assequamur ac fruamur unitione bonitatis & voluntatis ejus. Et quamvis *Contemplationis*, præcipuus *scopus* sit ipsa divinitas, atque infinitæ perfectiones Dei, cum quo homo unus spiritus efficitur, ad eam tamen etiam spectant mysteria humanitatis, atque In-  
 Ioa. 17. *carnationis Filij Dei, ipsomet testante, hanc esse vitam eternam, ut cognoscamus Deum verum, & vivum, & quem ille misit, Jesum Christum, qui & delicias spirituales in sacrae humanitatis suæ*  
 Ioa. 10. *cognitione constituit, dicens: Ego qua homo sum ostium, per quod ingredi licet ad Deum: per me si quis introierit, vera fide credens in me & in Patrem, salvabitur, & ingredietur, & egredietur à mysterijs humanitatis ad altissima secreta supremæ divinitatis, & pasqua inveniet spiritualis devotionis ad animæ refectionem, &c.*

Et quoniam Christus duplicem vitam traduxit, unam mortalem & patibilem; alteram immortalem & impatibilem; Meditationes quintæ partis

partis (quæ sunt de vita ejus gloriosa) propriè  
pertinent ad perfectos, qui Christum norunt non  
secundùm carnem patibilem, sed secundùm spiri- 1. Cor. 5.  
tum glorificatum.

MEDITATIO PRIMA.

Descensus Animæ Christi ad in-  
feros.

PUNCTUM PRIMUM.

ERat limbus locus in inferioribus terræ par-  
tibus, unde etiam vocatur infernus, in quo  
detinebantur animæ omnium justorum jam  
purgatæ, expectantes redemptionem per Chri-  
stum : quarum erat occupatio desideria illius  
ardentissima, qualia fuerunt Prophetarum in  
hac vita, imo & multo ferventiora, & ita dice-  
bant : *Ostende nobis, Domine, misericordi-  
am tuam, & salutare tuum da nobis, & simi-  
les voces : quos Joannes Baptista ante Chri-  
stum defunctus, spe solatus fuerat adventan-  
tis Salvatoris, ad ipsos liberandos. In quo etiam  
præcursoris munus exhibuit. Cogitabo simi-  
liter me ipsum in hoc corpore, tanquam carce-  
re detentum, cupiãque dissolvi, & esse cum  
Christo, ingemiscens cum Divo Paulo: *Infelix  
ëgo homo, quis me liberabit de corpore mortis hu-  
jus ? & cum Davide : Fuerunt mihi lachrymæ  
meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi: ubi*  
L 2 est*

Limbus  
quid.

Suspiria.  
Ps. 8. 48.

Docu-  
mentum.

Rom. 7.  
24.  
Ps. 41. 4.  
14. 18.